

[Aage Frandsen]

Med de bemærkninger vil jeg sige, at vi konstaterer, at der er tilslutning til intentionerne i forslaget. Og med hensyn til de videregående uddannelser kan vi konstatere, at alle siger, der skal skaffes flere pladser. Selv statsministeren har jo sagt det, og det er jo ikke uvæsentligt, at statsministeren siger det. Og vi er da også glade for, at statsministeren har et tal, der ligger i overkanten af det, undervisningsministeren har.

Alle taler også om, at der skal skabes praktikpladser til alle, og af de modeller, der er lagt frem, afviser man den med tvang. Den har vi også selv afvist. Tilsyneladende er der altså kun én model, der minder meget om vores model, og derfor er det altså lidt svært, at man så ikke kan finde ud af en løsning.

Det virker ret så fantastisk, at det fra Fremskridtspartiets side skal betegnes som poppet, når man kommer med sådan nogle forslag i Folketinget. Fremskridtspartiet taler om andres forslag som værende poppede. Det virker lidt overraskende, men måske ikke, når det er Fremskridtspartiet.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne gentage, hvad regeringspartierne ordførere har sagt, at regeringen ønsker, at der over nogle år oprettes i alt 11.000 ekstra uddannelsespladser, dvs. 2.000-3.000 ekstra hvert år, så at der alt i alt kommer 11.000 flere igennem de videregående uddannelser i løbet af de 5 år. Det er vores eget mål.

Og jeg skal ikke skjule, at det også er tænkt som et tilbud til de partier, som har været med til at sætte dette problem på dagsordenen. Vi synes, det er et godt tilbud. Men vi har selvfølgelig måttet føje til, at pengene skal findes. Og da den socialdemokratiske regering, som vi afløste i sin tid, jo ikke selv opererede med fuld fortrængning og fuld finansiering med sparede dagpenge osv., så kan Socialdemokratiet altså ikke forlange, at den nuværende regering skal gøre det. Jeg kan helt tilslutte mig fru Marianne Jelveds ræsonnementer i den henseende.

Hr. Rahbæk Møller beskrev en lovmæssighed, der lyder noget i retning af: Jo lavere uddannelse, jo større arbejdsløshed. Det er ikke rigtigt. Det er kun rigtigt i et vist omfang. Når man kommer hen på den anden side af 25 år, og når man har gået en 5-6 år på et universitet, så

indtræder der en anden lov, nemlig: Jo længere tid man fortsætter på universitetet, jo ringere er mulighederne for at få job.

I masser af tilfælde har hr. Rahbæk Møller altså ret. Men man kan ikke bruge denne lovmæssighed til at begrunde en hvilken som helst ekspansion i de videregående uddannelser. Det er det, jeg vil advare imod. På masser af områder har vi nået det punkt, hvor ekstra ressourcer og ekstra uddannelsesår skaber mere arbejdsløshed end beskæftigelse.

Og det var faktisk derfor, adgangsbegrænsningen blev indført i sin tid. Den tidligere regering imødeså, at nu nærmede man sig det punkt, hvor øget gennemstrømning af studerende og kandidater ville være mere til skade end til gavn for beskæftigelsen, og hvor ressourcerne hellere måtte sættes ind andre steder i uddannelsessektoren, hvis man skulle gavne beskæftigelsen.

Jeg vil i øvrigt gerne kvittere for det, som hr. Aage Frandsen her sagde. Der ligger en erkendelse hos SF af, at man ikke skal lave fri adgang alle steder. Det vil jeg gerne takke for.

Jeg vil også takke for erkendelsen af, at det koster noget at lave uddannelsespladser. Det kan man jo se af SF's økonomiske beregninger. Og dem vil jeg gerne anbefale Socialdemokratiet at studere. For her er der da i hvert fald et parti, som erkender, at det koster noget. Og det synes jeg også Socialdemokratiet skulle gøre.

Så vil jeg gerne beklage, at jeg på grund af uopmærksomhed ikke var klar over, at det sidste forslag også er til behandling under denne debat, og derfor vil jeg godt knytte nogle få bemærkninger til dette forslag.

Når det gælder dette forslag, kan jeg ikke godkende SF's udgiftsberegninger. Man siger, at det kun vil koste ca. 1 mia. kr. Vi mener i Undervisningsministeriet, at det nærmere vil koste 6-7 mia. kr., hvis der var fuld lønrefusion. Det kan være, vi har misforstået det, og så skal jeg gerne korrigere beregningen. Men det er altså uendelig kostbart at gå ind på det, som SF her er inde på: at sikre plads til alle, skolepraktik osv. og løn under skoleophold. Det er uendelig kostbart.

Jeg vil gerne erkende, at der i det sidste forslag på dagsordenen naturligvis ligger et signal fra SF om, at man er ganske klar over, at der er andet end videregående uddannelser. Men min bemærkning om, at man talte for meget om uni-